

«ΡΑΘΥΜΕΣ ΩΡΕΣ»
Η ΝΕΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ
Του Ι. Γ. Ασημακόπουλου

Μόλις, κυκλοφόρησε στη Μεγαλόπολη από τις «Αρκαδικές Εκδόσεις ΕΠΙΛΟΓΗ» η νέα ποιητική συλλογή του ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ «*Ράθυμες ώρες*». Απλός, απέριτος, κατανοητός και συνάμα υψηλόφρων στο λόγο του, ο ποιητής, αρκείται σε μια λέξη ασημαντη να γράψει το μεγάλο ποίημα, «*όπως στο χελιδόνι / λίγο χόρτο / για να χτίσει τη φωλιά του*»

Αφιερωμένη στον τόπο του, στο χωριό του, η καινούργια δουλειά του ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ, αναπολεί τα χρόνια που πέρασαν γεμάτα ζωή, γεμάτα ανθρώπους. Βλέπει σήμερα την ερήμωση που απλώνεται γύρω, ανοίγει διάπλατα τα φύλλα της καρδιάς του στην αγέραστη μνήμη, αναθυμάται και αναθαρρεύει: «*Εδώ, σ' αυτά τα χρώματα γεννήθηκα / Ανάμεσα σε πέτρες και σε δάκρυα / ολοκλήρωσα το έργο μου. / Πλούσια φυτρώνανε τα στάχνα στους αγρούς / έσφυζε η ζωή και τα δρεπάνια τα τσαπιά / βιολιά και φλάουτα. / Τώρα το όμορφο χωριό λίκνο νεκρών / Όμως αγέραστη η καρδιά / σα βάρκα του Οδυσσέα λάμνει ακάθεκτη / και η μοναξιά εξαφανίζεται / ανάμεσα σε φλόγες της μνήμης.*»

Αφιερωμένη στο σύγχρονο άνθρωπο, η καινούργια δουλειά του ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ, βλέπει τη ματωμένη του πορεία στη ζωή με τις ανίατες πληγές, τους καθημερινούς θανάτους, τα θρυμματισμένα όνειρα «*...και μακαρίζει / των αγριμιών την τύχη / που πεθαίνουν μόνο μια φορά.*». Ενστερνίζεται ο ποιητής την αγωνία του απομονωμένου μέσα στο πλήθος ατόμου κι ο φοβισμένος λόγος του παίρνει φωτιά και γίνεται «*...φως λυτρωτικό / στη σφύζουσα καρδιά της σιωπής*».

Αφιερωμένη τέλος, στη ζωή και στο μέλλον, η καινούργια δουλειά του ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ, πολύπειρη από τη μακρόχρονη συμπόρευσή του με τον απλό, καθημερινό άνθρωπο, αλλά και διεξοδική. Με στεντόρεια φωνή δηλώνει χωρίς περιστροφές πως: «*Αγώνας είναι η ζωή / ενάντια / στις σφραγισμένες πόρτες / στην ανέλπιδη αναμονή / στο χέρι / που σφίγγει το χέρι που λείπει. / Αγώνας είναι πάντα η ζωή / ενάντια στο φόβο / στους δημαγωγούς / στους κλέφτες / στη μονόφθαλμη δικαιοσύνη / στους θανάτους απ' την πείνα / και στους άδειους λόγους των πολιτικών. / Αγώνας είναι η ζωή. / Ωσπου μια μέρα η οργή να γίνει ποταμός / και στην ορμή του επάνω / να την καθαρίσει από τους ρύπους της / όπως ο Αλφειός την κόπρη του Αυγείας.*»

*** Το Βιβλίο διατίθεται από το βιβλιοπωλείο «ΕΠΙΛΟΓΗ» τηλ 27910-25007 στη Μεγαλόπολη, καθώς και από βιβλιοπωλεία της Τρίπολης και της Αθήνας.

Ο ΗΛΙΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΓΙΑ ΝΟΜΠΕΛ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 2011
Του Ι. Γ. Ασημακόπουλου

Ασκώντας το προνόμιο που διαθέτει από πολλές δεκαετίες, η Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, να υποβάλλει υποψηφιότητες Ελλήνων για το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας, για φέτος υποβάλλει δύο υποψηφιότητες από την Ελλάδα, η μια εκ των οποίων είναι αυτή του Αρκάδα ποιητή ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟ, από τον Κραμποβό, σημερινό Καστανοχώρι, Μεγαλοπόλεως. Ο άλλος προτεινόμενος υποψήφιος είναι ο Ακαδημαϊκός, συγγραφέας και ποιητής ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Κάθε Αρκάς και ειδικότερα κάθε Μεγαλοπολίτης θα πρέπει να αισθάνεται υπερήφανος για την υψίστη αυτή τιμή που γίνεται στον ΗΛΙΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟ, που με συνέπεια και σεμνότητα υπηρετεί τα ελληνικά γράμματα για περισσότερο από μισό αιώνα.

ΜΙΚΡΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Από τον Ι. Γ. Ασημακόπουλο

Ο ποιητής Ηλίας Σιμόπουλος γεννήθηκε στις 23 Νοέμβρη του 1913 στον Κραμποβό (σήμερα Καστανοχώρι) Αρκαδίας, από γονείς αγρότες. Εκεί φοίτησε στο Δημοτικό και συνέχισε στο “Ελληνικό Σχολείο” στο Ίσαρι. Το 1925 πήγε στην Αθήνα όπου τέλειωσε το Γυμνάσιο, την Νομική Σχολή, και το Γαλλικό ινστιτούτο. Μιλάει Γαλλικά, Αγγλικά και Ρώσικα.

Σα φοιτητής πήρε ενεργό μέρος στη φοιτητική κίνηση και ήταν υπεύθυνος στη “Φοιτητική φωνή”, όργανο της αριστερής φοιτητικής παράταξης. Παράλληλα δούλεψε σε πολλές εφημερίδες.

Από μαθητής στο γυμνάσιο είχε αρχίσει να γράφει ποιήματα και κείμενά του δημοσιεύονταν στη “Διάπλαση των Παίδων”, την “Παιδική Χαρά” και άλλα έντυπα. Αργότερα με το ψευδώνυμο Παύλος Ροδής δημοσίευσε ποιήματα, μελέτες και άλλα λογοτεχνικά κείμενα σε πολλά περιοδικά και εφημερίδες.

Στο διάστημα 1934 - 1936 ήταν Γραμματέας της Καλλιτεχνικής Επιτροπής στην “Ένωτική Συνομοσπονδία των Εργατών Ελλάδας” (με μέλη τους: Κώστα Βάρναλη, Γιάννη Ρίτσο, Μενέλαο Λουντέμη, Γιώργη Ζάρκο, Τίμο Βιτσώρη, και Πέτρο Στυλίτη) και σκηνοθέτης στο Εργατικό Θέατρο.

Το καλοκαίρι του 1936 με την κήρυξη της δικτατορίας του Μεταξά η λογοκρισία σταμάτησε την έκδοση της πρώτης ποιητικής συλλογής του με τίτλο “Έναγώνια” που βρισκόταν στο τυπογραφείο. Αργότερα για την όλη δραστηριότητά του συνελήφθη από την Ειδική Ασφάλεια, βασανίστηκε και μετατάχθηκε από τη σχολή εφέδρων αξιωματικών Κερκύρας στο 11^ο σύνταγμα πεζικού της Τρίπολης σαν απλός στρατιώτης.

Πιο μπροστά με αλληπάλληλες επιδρομές στο σπίτι του κατασχέθηκαν όλα του τα χειρόγραφα και καταστράφηκε όλο το αρχείο του. Πήρε μέρος στον πόλεμο της Αλβανίας και στην Εθνική Αντίσταση.

Το 1946 κυκλοφόρησε η πρώτη του ποιητική συλλογή. Όμως με τον εμφύλιο πόλεμο και τα γεγονότα που ακολούθησαν, διώχθηκαν όλα τα μέλη της οικογένειας του και για λόγους επιβίωσης υποχρεώθηκε, όχι μόνο να αναστείλει κάθε δραστηριότητα, αλλά να σταματήσει και κάθε δημοσίευση. Έτσι, μόλις το 1958 κυκλοφόρησε η “Αρκαδική Ραψωδία” που, μαζί με πολλά άλλα έργα του, ήταν έτοιμη από το 1949.

Με την έκδοση του τρίτου βιβλίου έγινε μέλος του Συνδέσμου Ελλήνων Λογοτεχνών 26.6.1959 και της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών (20.3.1960). Όμως παρέμεινε στον πρώτο, όπου διετέλεσε συνέχεια Γεν. Γραμματέας, αντιπρόεδρος και πρόεδρος μέχρι τη συγχώνευση των δύο σωματείων στις 5.12.1982. Στις νέες αρχαιρεσίες που ακλούθησαν ήρθε πρώτος, όμως παραχώρησε την προεδρία λόγω πολλών απασχολήσεων και παρέμεινε αντιπρόεδρος μέχρι 22.5.83, οπότε παραιτηθέντος του προέδρου ανέλαβε πάλι πρόεδρος για δύο διετίες μέχρι 18 Μαρτίου 1989, οπότε και αποσύρθηκε για να επιμεληθεί το έργο του.

Έχει πάρει μέρος σε πολλά διεθνή συνέδρια, όπως στη Βαρσοβία το 1976, στο Βερολίνο το 1977, στο Κάιρο το 1977, στην Κωνσταντινούπολη το 1979, στη Σόφια το 1980 και 1984, στο Τορόντο το 1980, στην Πράγα το 1985, στη Βαγδάτη το 1988 κ.ά.

Ήταν πρόεδρος της επιτροπής για τη συνταξιοδότηση των λογοτεχνών, της επιτροπής για την απονομή κρατικών βραβείων και αγορά λογοτεχνικών βιβλίων, της βράβευσης θεατρικών έργων και πολλών άλλων. Σημαντική ήταν η συμβολή του στην ενεργοποίηση του νόμου για τη συνταξιοδότηση των λογοτεχνών.

Έχει δώσει πλήθος διαλέξεων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Παρίσι, Σόφια, Τορόντο, Αβάνα, Οτάβα, Κάιρο, Βαγδάτη) και έχει δημοσιεύσει πλήθος μελετήματα σ' ελληνικά και ξένα περιοδικά.

Βιβλία του μεταφράστηκαν και κυκλοφόρησαν σε Γαλλία, Ιταλία, Βουλγαρία, Τσεχοσλοβακία. Ποιήματά του είναι μεταφρασμένα σε πολλές γλώσσες και περιέχονται σε πολλές ξένες ανθολογίες.

Η "Αρκαδική Ραψωδία" μελοποιήθηκε από το μουσικοσυνθέτη Ιωσήφ Μπενάκη και πρωτοπαρουσιάστηκε στην Τρίπολη (Κινηματογράφο Αρκαδία) στις 29.12.1980 με μεγάλη χορωδία και με τους πρωταγωνιστές της Λυρικής σκηνής Αντρέα Κουλουμπή και Μυρτώ Δουλή. Επαναλήφθηκε στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά 3.2.81 στις εκδηλώσεις "Έκφραση" του Υπουργείου Πολιτισμού και στην τηλεόραση 2 στις 28 Οκτωβρίου 1987.

Πολλά ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί από διάφορους συνθέτες, όπως "Ο Φονιάς" από τον Ιωσήφ Μπενάκη, "Ο Θρήνος της Μάνας" από τον Γιάννη Σπανό, επίσης το ίδιο ποίημα μελοποιήθηκε από τον Ιωσήφ Μπενάκη καθώς και "Ο ύμνος της ειρήνης".

Το ποίημα "Ναυάγιο" μελοποιήθηκε από τον συνθέτη Teo el Greco στη Νέα Υόρκη, και ο "Ύμνος στα Λύκαια" από τον Ηλία Στασινό.

Επίσης το ποίημα "Βιετνάμ" μελοποιήθηκε και από τον Φαίδωνα Πρίφτη και κυκλοφόρησε σε δίσκο.

Το 2005 μελοποιήθηκε το ποίημα «το στάδιο των Λυκαίων» από τον Αρκάδα συνθέτη Βαγγέλη Σταυρόπουλο και συμπεριελήφθη στο έργο του «et in Arcadia ego». Από τον ίδιο συνθέτη έχουν μελοποιηθεί μια σειρά ποιημάτων του που πρόκειται σύντομα να κυκλοφορήσουν.

Έχει τιμηθεί με χρυσά μετάλλια από τις κυβερνήσεις της Βουλγαρίας (1.10.1985) και της Κούβας (5.10.1994). Επίσης έχει τιμηθεί από την ένωση Βουλγάρων λογοτεχνών (1986) και από το Δήμο Αθηναίων με το μετάλλιο της πόλης (9.5.2001).

Τέλος έχει τιμηθεί με εκδηλώσεις και τιμητικές πλακέτες από το «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρήνης», από το «Σύνδεσμο Ελλήνων Λογοτεχνών», την ένωση Βουλγάρων λογοτεχνών, το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο Αθηνών, το φιλολογικό σύλλογο «Παρνασσός», τη «Διεθνή Αρκαδική Ακαδημία», τους δήμους Μεγαλόπολης, Τρίπολης, Νικαίας, Κορυδαλλού, την Αρκαδική ακαδημία, την Ένωση Συντακτών πολιτιστικών περιοδικών, τη φιλολογική στέγη Πειραιά και πολλούς άλλους συλλόγους και σωματεία.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

α) Ποίηση

Χαιρετισμός στον πρώτο ήλιο, 1946.

Αρκαδική Ραψωδία, 1958.

Έκτη Εντολή, 1959.

Το σπίτι με τις χελιδονοφωλιές, 1961.

Το μεγάλο ποτάμι, 1964.

Τεκμήρια, 1968.

Τα ρόδα της Ιεριχώς, 1970.

Το τετράδιο της γης, 1971.

Μικρές Μαρτυρίες, 1972.

Εναγώνια, 1974.

Προσπελάσεις, 1976.

Σημαφόροι, 1980.

Εσπερινός Απόλογος, 1983.

Οι πληγές και τα παράθυρα, 1986.

Μακρινό ταξίδι, 1990.

Πέτρες, 1992.

Κέρματα, 1995.

Σε αναδρομική έκδοση: Ποίηση, τόμος Α΄ 1989 και Ποίηση τόμος Β΄ 1990.

Θροΐσματα ανέμων, 1996.

Οι κήποι του Νοέμβρη, 1999.

Ποίηση τόμος Γ΄ 2003.

Ρινίσματα μετάλλων 2005

Ράθυμες ώρες 2010

β) Μελέτες

Επαφές και προσεγγίσεις, 1981.

Άγνωστοι και λησμονημένοι αρκάδες ποιητές 1989.

Επαφές και προσεγγίσεις II 2001

γ. Ανθολογίες.

Αιγαιοπελαγίτικη Ποιητική ανθολογία, 1974.

δ. Μεταφρασμένα έργα του

Α) Στα Γαλλικά κυκλοφόρησαν: α) “Έκτη Εντολή”, 1961. β) Τα “Εναγώνια”, 1975 και “Οι πληγές και τα παράθυρα” 1978, σε μετάφραση Gaston - Henry Aufrère

Β) Στα Ιταλικά, “Τα ρόδα της Ιεριχώς”, 1970, σε μετάφραση Michele Iannelli.

Γ) Σα Βουλγάρικα, μια επιλογή 74 ποιημάτων με τίτλο “Το όραμα της Ιθάκης”, 1989, και επίσης μια δεύτερη πολυτελής έκδοση 302 σελίδων με τίτλο «ποίηση» 2005 σε μετάφραση Κιρίλ Τοπάλοφ, με εκτεταμένο πρόλογο για τη ζωή και το έργο του.

Δ) Στα Τσέχικα μία επιλογή ποιημάτων, 1992, σε μετάφραση Ruzena Dostalova και Vaclan Danek.

Ε) Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί και δημοσιευτεί σε ξένα περιοδικά: Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ιταλικά, Ρώσικα, Ισπανικά, Βουλγάρικα, Τσέχικα, Σλοβάκικα, Πολωνικά, Αλβανικά, Τούρκικα, Σουηδικά, Αραβικά, Σλοβένικα, Ινδικά, Πορτογαλικά κ.ά.